

Sa to macze wy ton Troscht: Dofelz moje Słowo lubujecie, jo radzi słyschicze, me cześcicze a mi słužicze, so tejsz mojeho Wotza cześcicze, a jemu słužicze. Ton was tejsz nebudze, jako swoje lube Džeczi wopuscicze, ale wam saplaczicze, a was sbožnych cžinicze. Nech tehodla to Czerpenje waschu Wutrobu newurudzi, ale džakujeze so Bohu sa to, so beš tej Romadu nejsze, kotraž niž jeno Boha nesnaje, ale tejsz jeho Nepscheczel je. Wy pak jeho snajecie; a won snaje was tejsz. Wy jeho lubujecie; won was tejsz lubuje. Tehodla nedajecie sebi zel bycz, dy by tejsz was Sswjet hidzil. Tajke Hidjenje a Nepscheczelstwo nebudze wam wele wadzicze.

Pschetoz Bože Pscheczelstwo budze wam tawšentkrocz wjazy pomhacz.

Tak so to wjeste a wobšanknene wostane: Schtuž ze Boha snacz, Boha lubowacz, Bohu so modlicze a Bohu słužicze, ton wuf Krystuša prawje snacz, Krystuša lubowacz, so Krystušej modlicze a jemu słužicze. Beš Krystuša neje možno, Boha snacz, jeho lubowacz, so knemu modlicze, aby jemu słužicze. To troschtne Prjedowanje dyrbi nam lubo bycz, dofelz schaktola ton Kschiz wobnufach newostane, so bychmy so snim troschtowali, we Sczerpliwošzi schitko Ste pschewinyli a psches Krystuša junu sbožni byli. Hamen!

Na Sswedzen schitkich Sswjatych.

Pojeze wukcze wot Jesuša,
Kotšiz Kscheszjenjo su,
Komu tajke Meno słušča,
Na cžim won je kposnacju:

Kotšiz Šrtom posnaju,
Wjerja šylej Wutrobu,
Cžinja Dobre na tym Sswjeczi,
Cži su Bože lube Džeczi. Hamen!

Rneje Jesom Kryscheze, kiž ty sam psches Kschiz a Czerpenje ktej Krasnoszi twojeho Wotza posbjeneny sy, a nas schitkich po tajkim Buczu sa sobu cženesch, nech schak nascha Wutroba na to nekedžbuje, schtož ton krobly Sswjet tudy ma; ale nech we Rusy a Horju lada, kak ty tym, kotšiz duchomnje kšudzi a swojich Rječow dla wurudzeni su a po Troschezi plakaju, schitke Šylsy setrjecz budžesch, dyž ty jim dasch to nebeske Kralestwo, kotrež jim wotšudžit sy. Hacz da my, luby Jesušo, tudy wele Steho wustacz dyrbinny, kotrež nam tak derje naschi cžjelni, jako duchomni Nepscheczeljo naczinja, a hacž to nas runje wutrobnje boli, da schak my to šWesetosju sabudžemny, dyž spomnimy na twoje Słowo, kotrež šjawnje praji: Sbožni su woni, woni budža troschtowani, to nebeske Kralestwo je jich. Tak zu ja, o swjerny Jesušo, tudy rad neš Šuknju rubjanu, so dostanu tam purpurku, tudy zu rad Žaloszje dla plakacz, kotraž twojeho Mena dla namne pschindze, so bych tam troschtowany byl. Wob niczo druhe nochzu so ja staracz, ale jeno stajnje lodny a laczny bycz, po twojej nebeskej Prawdoszi. Pytaj pak, ty dobry Pastyrjo, me sabudženu Bowzu, wuhotuj me psches twojeho Ducha šewschitkimi Woskebnosžemi, kotrež sebi ty sam žadasch. Nech šym stajnje cžicheje Wysłje, a wutrobnje šmjelny, so bych ja, dyž mojemu Bratrej matu Šmjelnosž wopokasam, twoju nedogruntowanu Šmjelnosž dostał. Daj, so bych cžisteje Wutroby byl, a twoje swjate Wobleczo do Wječnosžje sbožnje widžit, haj mjernu Wysł mjet a twoje lube Džeczo rjekat! Tak mam ja do Wolje dosz a nežadam sebi niczo wjazy na Sswjeczi. Hacz runje me Ludjo, moj luby Kralo Krystušo, twoje dla hidža, pschesžehaju, a mi lutu Štosz cžinja, da šym ja wesety, a dobreje Wysłje, pschetož woni na tym šzu, a su tebi predy tejsz tak cžinili. Šposchcz pak mi njett po twojej Šmjelnosži kšasowanju twojeho Słowa twoju Radu, sa kotruž tebe prošču we nuternym Wotze naschu, a we Kyrlišču: Pojeze wukcze wot Jesuša ic.

Szenje nawšchitkich Sswjatych, Matth. 5. v. 1 — 12.

Jako pak Jesus ton Lud wulada, džjesche won na Horu, a jako won so špnył bjesche, pschistupichu jeho Wuczomnizy knemu. A won wotewri swoj Kot, wucze-